

[Karen Thurøe Hansen]

øje, men der er altså behov for en forbedret information over for forældrene.

Det konservative folkeparti har sympati for dette forslag og medvirker gerne til et positivt udvalgsarbejde.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt begynde med at sige, at vi fra socialistisk folkepartis side afviser forslaget, sådan som det ligger. Det gør vi, fordi vi har tillid til de mennesker, der sidder i de sociale udvalg, og fordi vi ved, at netop når det drejer sig om tvangsfjernelser, så skal der være en dommer til stede ved socialudvalgets møde. Vi har ikke mere tiltro til byretten, end vi har til socialudvalget, når det drejer sig om disse fantastisk ømtålige sager.

Der er ikke én her i salen, som ikke er klar over, at de heldigvis meget, meget få tvangsfjernelser, vi har dette land, er nogle af de allersværeste sager, vi overhovedet har med at gøre. Inden man foretager en tvangsfjernelse, har der været tragedier af ofte meget stort omfang i de pågældende hjem, tragedier, hvor det er gået ud over børnene – det er grunden til, at man overhovedet overvejer at tvangsfjerne et barn – men selvfølgelig også tragedier, hvor forældre er svage, for hvis forældrene ikke var svage, så ville de heller ikke være kommet i den situation, at de havde skabt sådan nogle vilkår – eller at der var blevet skabt, vil jeg hellere sige, sådan nogle vilkår omkring familien – at man blev nødt til at foretage dette meget drastiske skridt.

Vi går som sagt imod forslaget, som det ligger, også fordi vi jo har sikringen, som også socialministeren sagde, i, at afgørelser her kan domstolsprøves, efter at de er besluttet i de sociale udvalg.

Jeg er enig med de ordførere, der har talt om vigtigheden af en ordentlig information og aktindsigt. Selv om det måske er ret grove anklager, der kommer mod et forældrepar eller en enlig forælder – for det er meget tit netop dem, der bliver ramt af tvangsfjernelserne – så synes jeg, det er vigtigt, at forældrene eller den enlige mor, som det jo ofte er, får at vide, hvad der er den egentlige årsag, får det at vide i et sprog, som hun kan forstå, ikke skrevet i et eller andet ekspert-sprog, som det er vanskeligt for hende at trænge ned i, men virkelig får en informati-

on. Så kan hun stadig væk være uenig, og hun kan stadig væk synes, at det ville være bedre, at hun selv fik lov at beholde barnet. Det drejer sig dels om de tragiske menneskeskæbner, vi har med at gøre, men også om, at vi værner os til, at de systemer, vi bygger op omkring borgerne, forstår at henvende sig til borgerne i et sprog, som borgerne kan forstå, og at der ikke holdes noget skjult for dem, der er involveret i den alvorlige sag, det drejer sig om.

Sådan nogle ting vil vi selvfølgelig gerne være med til at arbejde for, men forslaget, som det ligger her, må vi afvise.

Grethe Philip (RV):

Jeg har med stor interesse lyttet til, hvad fru Karen Thurøe Hansen sagde om behovet for en bedre information til forældrene, inden de indkaldes til et møde, der drejer sig om tvangsfjernelse af et barn. Jeg tror, der ligger en ting dér, vi skal tage fat på. Disse ministerielle skrivelser er jo i almindelighed uforståelige for mange almindelige mennesker og i endnu højere grad uforståelige for mennesker, der er svage, og som tit ikke er vant til at læse en skrivelse. De kan måske i det hele taget have svært ved at læse breve, men har navnlig svært ved at læse disse mere formelle skrivelser. Jeg vil meget opfordre ministeren til at tage dette spørgsmål op.

Derudover er spørgsmålet, om vi skulle sikre forældrene også på anden vis. Som reglerne er nu, har de adgang til at tage en bisidder med ved denne forhandling. Som det er nævnt i bemærkningerne til forslaget, har professor Siesby været inde på, om man ikke skulle udvide det til, at de også havde ret til advokatbistand, og jeg ville spørge ministeren, om det ikke var noget, der burde overvejes, at forældrene ikke alene fik ret til en bisidder, men fik ret til advokatbistand, hvis de ønskede det.

Jeg forstår på professor Siesby, at han i virkeligheden mener, forældrenes retsstilling er betydelig svagere under sådan en drøftelse end kriminelles retsstilling – selv kriminelle, der har begået endog meget alvorlige forbrydelser – og det kan ikke være rimeligt. Jeg er klar over, at der også kan være problemer, hvis der kommer en advokat med, idet der så kan komme til at udvikle sig en forhandling mellem socialudvalget og advokaten, der går